

Cauza C-897/19 PPU

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

5 decembrie 2019

Instanța de trimitere:

Vrhovni sud (Croația)

Data deciziei de trimitere:

28 noiembrie 2019

Apelant:

I.N.

Vrhovni sud (Curtea Supremă, Croația) [*omissis*] adresează prezenta

TRIMITERE PRELIMINARĂ

CU CERERE DE

PROCEDURĂ PRELIMINARĂ DE URGENȚĂ

(versiune anonimată)

I. Date referitoare la instanța de trimitere:

Instanța de trimitere: Vrhovni sud (Curtea Supremă) a Republicii Croația [*omissis*]

II. Părțile din litigiul principal:

I. N., [*omissis*]

Federația Rusă, reprezentată de Ministerul Public al Republicii Croația, [*omissis*]

III. Prezentarea procedurii principale și a faptelor pertinente

a) Mandatul de urmărire internațională și circumstanțele arestării persoanei vizate de cererea de extrădare I. N.

- 1 La 20 mai 2015, Biroul Interpol din Moscova (Federația Rusă) a emis un mandat de urmărire internațională împotriva lui I. N. în vederea „arestării”, din cauza urmăririi penale pentru infracțiunea de corupție pasivă [articolul 290 alineatul 5 din Legea penală din Rusia). Potrivit rezumatului descrierii factuale a infracțiunii, resortisantului străin I. N. i s-a imputat faptul că a primit, în calitate de director al diviziei de licențe și de certificate din cadrul Ministerului rus pentru Situații de Urgență din Republica Karelia, în urma înțelegerii prealabile cu alți funcționari ai ministerului și în cadrul unui abuz în funcțiile sale oficiale, o mită în cuantum de 833 000 de ruble rusești din partea unui reprezentant al unei întreprinderi și i-a eliberat în schimb licențe [OR 2] referitoare la montarea, la susținerea tehnică și la repararea unor aparate de prevenire a incendiilor în imobile și pe șantiere.
- 2 La 30 iunie 2019, la punctul de trecere a frontierei M., resortisantul străin I. N. a fost arestat în temeiul mandatului de urmărire internațională menționat mai sus (solicitare roșie emisă de Biroul Interpol din Moscova). Resortisantul străin I. N. s-a prezentat, în calitate de pasager al unui autobuz, la un control la frontieră în scopul intrării în Republica Croația din Republica Slovenia. În timpul controlului la frontieră, acesta și-a dovedit identitatea prin prezentarea unui document de călătorie islandez pentru refugiați nr. [...], valabil de la 25 februarie 2019 până la 25 februarie 2021.
- 3 Prin arestarea resortisantului străin I. N. a fost inițiată o procedură decizională cu privire la extrădarea resortisantului străin către Federația Rusă, care se desfășoară în Republica Croația în conformitate cu dispozițiile din Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală, „Narodne novine” 178/04, denumită în continuare „ZOMPO”). Dispozițiile relevante din ZOMPO sunt menționate în secțiunea IV din prezenta cerere.

b) Procedura decizională privind cererea de extrădare a resortisantului străin I. N. către Federația Rusă

- 4 La 1 iulie 2019, I. N. a fost interogat de judecătorul de instrucție din Županijski sud (Tribunalul de Comitat, Croația) din Zagreb. I. N. a declarat că se opune extrădării sale către Federația Rusă. S-a arătat în ședință că are cetățeniile rusă și islandeză.
- 5 La 1 august 2019, administrația afacerilor consulare, serviciul pentru vize și străini din cadrul Ministerului Afacerilor Externe și Europene al Republicii Croația, a transmis Županijski sud (Tribunalul de Comitat) din Zagreb o notă din partea ambasadei Islandei către B., în care se menționează că resortisantul străin I. N. are cetățenie islandeză, precum și o reședință permanentă (*permanent*

residence) în Islanda. Nota indică faptul că resortisantul străin I. N. a obținut cetățenia islandeză la 19 iunie 2019. Înainte de obținerea cetățeniei, acesta era deținătorul unui document de călătorie pentru refugiați nr. [...]. Nota menționează de asemenea că guvernul islandez dorește să i se asigure resortisantului străin I. N. un permis de liberă trecere (*safe passage*) către Islanda în cel mai scurt termen.

- 6 La 6 august 2019, Županijski sud (Tribunalul de Comitat) din Zagreb a primit o cerere din partea Ministerului Public General al Federației Ruse, prin care se solicita extrădarea resortisantului străin I. N. către Federația Rusă, în conformitate cu dispozițiile Convenției europene de extrădare. Extrădarea este solicitată ca urmare a urmării penale pentru nouă infracțiuni de corupție pasivă, prevăzute la articolul 290 alineatul 3 din Legea penală a Federației Ruse, și pentru cinci infracțiuni de corupție pasivă, prevăzute la articolul 290 alineatul 5 litera a) din Legea penală a Federației Ruse. În susținerea cererii de extrădare, au fost prezentate și documente în conformitate cu dispozițiile Convenției europene de extrădare. În această cerere se menționează de asemenea că Ministerul Public General al Federației Ruse garantează că solicitarea de extrădare nu are ca scop urmărirea persoanei din motive politice, din cauza rasei, a religiei, a cetățeniei sau a opiniilor sale, că vor fi puse la dispoziția resortisantului străin I. N. toate posibilitățile de a-și asigura apărarea, inclusiv asistența unui avocat, și că nu va fi supus torturii, unor tratamente crude sau inumane ori unor pedepse care aduc atingere demnității umane.
- 7 La 5 septembrie 2019, camera sesizată a Županijski sud (Tribunalul de Comitat) din Zagreb a adoptat o ordonanță prin care a statuat că erau îndeplinite condițiile legale pentru extrădare în vederea urmării penale privind resortisantul străin I. N., prevăzute la articolele 33 și 34 din ZOMPO, cu respectarea principiului specialității prevăzut la articolul 37 din ZOMPO. [OR 3]
- 8 La 30 septembrie 2019, resortisantul străin I. N. a declarat apel împotriva ordonanței pronunțate la 5 septembrie 2019 de Županijski sud (Tribunalul de Comitat) din Zagreb. I. N. consideră că există un risc concret, serios și previzibil în mod rezonabil de a fi supus, în cazul extrădării, torturii și tratamentelor inumane și degradante. În cererea de apel, acesta a subliniat că i s-a recunoscut statutul de refugiat în Islanda tocmai din cauza urmării penale efective în Rusia, este deținătorul unui document de călătorie islandez pentru refugiați în stare de validitate și, prin ordonanța atacată, Županijski sud (Tribunalul de Comitat) din Zagreb a pus capăt *de facto* protecției internaționale care i-a fost acordată în Islanda. Acesta a indicat de asemenea că are cetățenia islandeză și că, prin adoptarea ordonanței atacate, instanța de prim grad de jurisdicție a încălcat, așadar, interpretarea reținută de Curte în Hotărârea din 6 septembrie 2016, Petruhhin (C-182/15, EU:C:2016:630). În susținerea afirmațiilor sale referitoare la riscul de tortură și de tratamente inumane sau degradante, acesta a prezentat hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor Omului prin care se face trimitere la condițiile inumane din cadrul sistemului penitenciar al Federației Ruse și la sistemul judiciar corupt, precum și la un raport al Comisarului pentru drepturile omului, N. M., din 12 noiembrie 2013.

- 9 Vrhovni sud (Curtea Supremă) a Republicii Croația, în calitate de instanță de al doilea grad de jurisdicție, trebuie să se pronunțe cu privire la apelul declarat de resortisantul străin împotriva ordonanței pronunțate de Županijski sud (Tribunalul de Comitat) din Zagreb la 5 septembrie 2019.
- 10 Potrivit unei jurisprudențe constante a Vrhovni sud (Curtea Supremă) a Republicii Croația, o cerere de extrădare trebuie respinsă în cazul în care există un risc real ca, în caz de extrădare, persoana extrădată să fie supusă torturii sau unor pedepse sau tratamente inumane. Aceste elemente vor fi examinate în cadrul procedurii de apel.
- 11 Totuși, Vrhovni sud (Curtea Supremă) a Republicii Croația are îndoieli cu privire la aspectul dacă, înainte de a adopta o decizie privind cererea de extrădare în temeiul dispozițiilor de drept al Uniunii, este necesar ca cererea de extrădare să fie adusă la cunoștința Republicii Islanda, al cărei resortisant este străinul, astfel încât acest stat să solicite eventual predarea resortisantului său în vederea desfășurării unei proceduri având ca obiect evitarea riscului de impunitate.
- 12 Având în vedere că există îndoieli cu privire la aplicarea dreptului Uniunii, Vrhovni sud (Curtea Supremă) a Republicii Croația a hotărât, prin ordonanța din 26 noiembrie 2019, să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarea întrebare preliminară:

Articolul 18 TFUE trebuie interpretat în sensul că un stat membru al Uniunii Europene care se pronunță cu privire la extrădarea către un stat terț a unui resortisant al unui stat care nu este membru al Uniunii Europene, dar care este membru al spațiului Schengen, are obligația să informeze cu privire la cererea de extrădare statul membru al spațiului Schengen a cărui cetățenie o are această persoană?

În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea precedentă, iar statul membru al spațiului Schengen a solicitat predarea acestei persoane în vederea desfășurării unei proceduri pentru care se solicită extrădarea, această persoană trebuie să fie predată statului respectiv în conformitate cu Acordul dintre Uniunea Europeană și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind procedura de predare între statele membre ale Uniunii Europene și Islanda și Norvegia?

c) Procedura decizională privind arestarea în vederea extrădării

[OR 4]

- 13 La 1 iulie 2019, în urma arestării resortisantului străin I. N. în temeiul mandatului de urmărire internațională, judecătorul de instrucție din cadrul Županijski sud (Tribunalul de Comitat) din Zagreb a dispus arestarea în vederea extrădării lui I. N., în conformitate cu articolul 47 din ZOMPO. Împotriva acestei ordonanțe resortisantul străin I. N. a declarat apel, pe care camera sesizată a Županijski sud (Tribunalul de Comitat) din Zagreb l-a respins ca nefondat la 18 iulie 2019.

- 14 La 7 august 2019, în urma primirii cererii de extrădare către Federația Rusă, judecătorul de instrucție din cadrul Županijski sud (Tribunalul de Comitat) din Zagreb a prelungit măsura arestării în vederea extrădării resortisantului străin I. N. Apelul declarat de resortisantul străin I. N. a fost respins prin ordonanța camerei sesizate a Županijski sud (Tribunalul de Comitat) din Zagreb din 27 august 2019 și, în consecință, ordonanța judecătorului de instrucție a rămas definitivă.
- 15 Resortisantul străin I. N. este în continuare arestat în vederea extrădării.

IV. Dispozițiile naționale care pot fi aplicate în prezenta cauză:

- 16 *Constituția Republicii Croația* („Narodne novine” nr. 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10 et 5/14)

Articolul 9

Un resortisant al Republicii Croația nu poate fi expulzat din Republica Croația, nici lipsit de cetățenia sa și nici extrădat într-un alt stat, cu excepția situației executării unei decizii privind extrădarea sau predarea, adoptată în conformitate cu tratatele internaționale sau cu acquis-ul comunitar.

- 17 Republica Croația nu a încheiat cu Federația Rusă niciun acord bilateral în temeiul căruia ar fi obligată să își extrădeze resortisanții către acest stat.
- 18 *ZOMPO*

Articolul 1

(1) Prezenta lege reglementează asistența juridică internațională în materie penală (denumită în continuare „asistența juridică internațională”), sub rezerva că un tratat internațional nu dispune altfel.

(2) [...]

Ordonanța de respingere a cererii de extrădare

Articolul 55

(1) Atunci când instanța competentă statuează că nu sunt îndeplinite condițiile legale pentru extrădare, ea adoptă o ordonanță de respingere a cererii de extrădare și o transmite fără întârziere Vrhovni sud (Curtea Supremă) a Republicii Croația, care, după ascultarea procurorului general competent, confirmă, infirmă sau modifică ordonanța.

(2) Ordonanța definitivă de respingere a cererii de extrădare este transmisă Ministerului Justiției, care o notifică statului solicitant.

[OR 5]

Ordonanța de autorizare a extrădării

Articolul 56

(1) Atunci când camera sesizată a instanței competente consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru extrădare, aceasta se pronunță prin ordonanță.

(2) Această ordonanță poate fi atacată cu apel în termen de 3 de zile. Vrhovni sud (Curtea Supremă) a Republicii Croația se pronunță asupra apelului.

- 19 Motivele de respingere a cererii sunt reglementate la articolele 12 și 13 din ZOMPO, motivele speciale de refuz al extrădării fiind prevăzute de dispozițiile articolului 35 din ZOMPO.

Respingerea cererii

Articolul 12

(1) Autoritatea națională competentă poate respinge cererea de asistență juridică internațională în cazul în care:

1. cererea privește un act considerat o infracțiune politică sau un act legat de o asemenea infracțiune,

2. cererea privește o infracțiune fiscală,

3. acceptarea cererii ar putea conduce la o atingere adusă suveranității, securității, ordinii juridice sau altor interese esențiale ale Republicii Croația,

4. se poate presupune în mod rezonabil că persoana vizată de cererea de extrădare ar fi, în cazul extrădării, urmărită sau sancționată penal pe motive de rasă, de religie, de cetățenie, de apartenență la un anumit grup social sau de opinii politice ori că situația sa ar fi mai dificilă pentru unul dintre aceste motive,

5. este vorba despre o infracțiune minoră.

- 20 Jurisprudența Vrhovni sud (Curtea Supremă) a Republicii Croația cu privire la aplicarea Hotărârii din 6 septembrie 2016, Petruhhin (C-182/15, EU:C:2016:630)

Prin ordonanța [omissis] din 4 ianuarie 2018, Vrhovni sud (Curtea Supremă) a Republicii Croația a infirmat ordonanța pronunțată de instanța inferioară, prin care aceasta din urmă a considerat că erau îndeplinite condițiile legale pentru extrădarea resortisantului rus către Federația Rusă. Prin această ordonanță, Vrhovni sud (Curtea Supremă) a Republicii Croația a solicitat instanței inferioare să examineze dacă persoana vizată de cererea de extrădare nu era și resortisant al Republicii Lituania, la care se referă datele din dosar, și a trimis instanța de prim grad de jurisdicție la interpretarea Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza *Petruhhin*.

V. Dispozițiile de drept al Uniunii a căror interpretare se solicită:

21 Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

Articolul 18

În domeniul de aplicare a tratatelor și fără a aduce atingere dispozițiilor speciale pe care le prevăd, se interzice orice discriminare exercitată pe motiv de cetățenie sau naționalitate.

[...]

[OR 6]

22 Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 dintre guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune

Articolul 2

Frontierele interne pot fi traversate în orice punct, fără efectuarea unui control al persoanelor.

23 Protocolul (nr. 19) privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii Europene

Articolul 2

Acquis-ul Schengen se aplică statelor membre menționate la articolul 1, fără a aduce atingere articolului 3 din Actul de aderare din 16 aprilie 2003 și articolului 4 din Actul de aderare din 25 aprilie 2005. Consiliul se substituie Comitetului executiv înființat prin acordurile de la Schengen.

24 Acordul încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen

Articolul 1

Republica Islanda și Regatul Norvegiei, denumite în continuare „Islanda”, respectiv „Norvegia”, se asociază la activitățile Comunității Europene și ale Uniunii Europene în domeniile avute în vedere de dispozițiile menționate în anexele A și B la prezentul acord, precum și la dezvoltarea ulterioară a acestora.

Prezentul acord instituie drepturi și obligații reciproce, în conformitate cu procedurile stabilite mai jos.

- 25 Acordul între Uniunea Europeană și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind procedura de predare între statele membre ale Uniunii Europene și Islanda și Norvegia

Articolul 1

Obiect și scop

(1) Părțile contractante se angajează să îmbunătățească, în conformitate cu dispozițiile prezentului acord, predarea în scopul efectuării urmăririi penale sau al executării pedepselor între statele membre, pe de o parte, și Regatul Norvegiei și Republica Islanda, pe de altă parte, luând în considerare, ca norme minime, dispozițiile Convenției din 27 septembrie 1996 privind extradarea între statele membre ale Uniunii Europene.

(2) Părțile contractante se angajează, în conformitate cu dispozițiile prezentului acord, să garanteze că sistemul de extradare dintre statele membre, pe de o parte, și Regatul Norvegiei și Republica Islanda, pe de altă parte, se bazează pe un mecanism de predare pe baza unui mandat de arestare, în conformitate cu termenii prezentului acord.

(3) Prezentul acord nu are ca efect modificarea obligației de respectare a drepturilor fundamentale și a principiilor juridice fundamentale, astfel cum sunt acestea consacrate de Convenția europeană privind drepturile omului sau, în cazul [OR 7] executării de către autoritatea judiciară a unui stat membru, a principiilor menționate la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

(4) Nicio prevedere din prezentul acord nu poate fi interpretată ca o interdicție de a refuza predarea unei persoane împotriva căreia a fost emis un mandat de arestare, astfel cum este definit de prezentul acord, atunci când există motive să se creadă, pe baza unor elemente obiective, că respectivul mandat de arestare a fost emis cu scopul de a urmări penal sau de a pedepsi o persoană pe criterii de sex, rasă, religie, origine etnică, cetățenie, limbă, opinii politice sau orientare sexuală, sau de a aduce atingere situației acestei persoane pentru oricare din aceste motive.

VI. Motivarea formulării unei cereri de decizie preliminară:

- 26 Vrhovni sud (Curtea Supremă) a Republicii Croația consideră că resortisantul străin I. N. nu mai are statutul de refugiat, întrucât acesta a obținut între timp cetățenia islandeză.
- 27 În Hotărârea din 6 septembrie 2016, Petruhhin (C-182/15, EU:C:2016:630), Curtea a statuat că articolele 18 și 21 TFUE trebuie interpretate în sensul că, atunci când unui stat membru în care s-a deplasat un cetățean al Uniunii, resortisant al unui alt stat membru, i se adresează o cerere de extradare de către un stat terț cu care primul stat membru a încheiat un acord de extradare, acesta este obligat să informeze statul membru a cărui cetățenie o are cetățeanul respectiv și,

dacă este cazul, la cererea acestui din urmă stat membru, să îi predea cetățeanul în cauză, în conformitate cu dispozițiile Deciziei-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, cu condiția ca acest stat membru să fie competent, în temeiul dreptului său național, să urmărească persoana respectivă pentru fapte săvârșite în afara teritoriului său național.

- 28 În motivarea Hotărârii Petruhhin, Curtea a menționat că inegalitatea de tratament (care constă în a permite extrădarea unui cetățean al Uniunii, resortisant al unui alt stat membru, cum este domnul Petruhhin, în timp ce resortisanții naționali beneficiază de protecție) se concretizează într-o restricție privind libera circulație în sensul articolului 21 TFUE. O astfel de restricție poate fi justificată dacă se întemeiază pe considerații obiective și este proporțională cu obiectivul urmărit în mod legitim de dreptul național. O restricție în scopul evitării riscului de impunitate a persoanelor care au comis o infracțiune constituie un obiectiv legitim. Astfel, neextrădarea resortisanților naționali este compensată prin posibilitatea statului membru solicitat de a-i urmări pe propriii resortisanți pentru infracțiuni grave săvârșite în afara teritoriului său (în conformitate cu adagiul „aut dedere, aut iudicare” - ori extrădare ori judecare). Pe de altă parte, statele membre sunt în general incompetente să judece astfel de fapte atunci când nici autorul, nici victima nu sunt resortisanții statelor respective. În această privință, extrădarea resortisanților străini în scopul evitării riscului de impunitate este un motiv just de extrădare. Totuși, în raport cu criteriul proporționalității, în special al existenței unei măsuri alternative mai puțin constrângătoare pentru realizarea obiectivului de a evita riscul de impunitate a autorilor unei infracțiuni, în situația descrisă, trebuie să se prefere schimbul de informații cu statul membru a cărui cetățenie o are persoana în cauză. **[OR 8]**
- 29 Resortisantul străin I. N. nu este un cetățean al Uniunii Europene, ci resortisant al Republicii Islanda, cu care Uniunea Europeană are o legătură specifică.
- 30 Resortisantul străin I. N., care are o reședință permanentă în Republica Islanda, a utilizat libera circulație în cadrul statelor membre ale spațiului Schengen.
- 31 Acquis-ul Schengen se aplică statelor membre ale Uniunii Europene, astfel cum prevede articolul 2 din Protocolul nr. 19 TFUE privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii Europene. În plus, Consiliul Uniunii Europene a încheiat cu Republica Islanda și cu Regatul Norvegiei un acord privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen.
- 32 Resortisantul străin I. N. a fost arestat pe teritoriul Republicii Croația, cu ocazia intrării sale în Republica Croația, provenind dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene, și anume din Republica Slovenia.
- 33 Republica Croația nu își extrădează resortisanții către Federația Rusă.

- 34 Articolul 18 TFUE prevede că, în domeniul de aplicare a tratatelor, se interzice orice discriminare exercitată pe motiv de cetățenie sau naționalitate.
- 35 Republica Islanda nu este membră a Uniunii Europene, însă la 1 noiembrie 2019 a intrat în vigoare Acordul dintre Uniunea Europeană și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind procedura de predare între statele membre ale Uniunii Europene și Islanda și Norvegia. Acest acord prevede că părțile contractante se angajează să garanteze că sistemul de extrădare dintre statele membre, pe de o parte, și Regatul Norvegiei și Republica Islanda, pe de altă parte, se întemeiază pe un mecanism de predare pe baza unui mandat de arestare, în conformitate cu termenii acestui acord.
- 36 Având în vedere ansamblul elementelor menționate mai sus, Vrhovni sud (Curtea Supremă) a Republicii Croația are îndoieli cu privire la aspectul dacă articolul 18 TFUE trebuie interpretat în sensul că statul membru al Uniunii Europene (în speță, Republica Croația), care se pronunță cu privire la extrădarea către un stat terț (în speță, Federația Rusă) a unui resortisant al unui stat care nu este membru al Uniunii Europene, dar care este membru al spațiului Schengen, are obligația, înaintea adoptării deciziei privind extrădarea, să informeze cu privire la cererea de extrădare statul al cărui cetățean este resortisantul străin (în speță, Republica Islanda) și dacă este necesar, în ipoteza în care acest stat membru al spațiului Schengen (în speță, Republica Islanda) solicită predarea persoanei respective în vederea desfășurării unei proceduri pentru care se solicită extrădarea, să îi predea persoana în cauză, în conformitate cu Acordul dintre Uniunea Europeană și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind procedura de predare între statele membre ale Uniunii Europene și Islanda și Norvegia.
- 37 Astfel, în cazul în care răspunsul la întrebarea adresată ar fi afirmativ, considerăm că informarea Republicii Islanda cu privire la cererea de extrădare, în scopul emiterii eventuale a unui mandat de arestare în vederea predării pentru desfășurarea unei proceduri penale, ar contribui la punerea în aplicare a obiectivului de a evita riscul de impunitate a autorilor unei infracțiuni. În cazul în care răspunsul la întrebarea adresată ar fi afirmativ, însă Republica Islanda nu ar solicita predarea, Vrhovni sud (Curtea Supremă) a Republicii Croația ar examina dacă extrădarea aduce atingere drepturilor consacrate la articolul 19 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Totuși, în cazul în care răspunsul la întrebarea adresată ar fi negativ, respectiv dacă Vrhovni sud (Curtea Supremă) a Republicii Croația nu ar fi obligată să informeze Republica Islanda cu privire la extrădare în temeiul dreptului Uniunii, Vrhovni sud (Curtea Supremă) a Republicii Croația ar examina în acest caz, în conformitate [OR 9]cu dispozițiile de drept intern, dacă, dată fiind extrădarea, resortisantul străin ar fi supus torturii sau unor pedepse sau tratamente inumane sau degradante. Printre elementele de apreciere a acestui risc figurează și faptul că resortisantul străin I. N. a obținut înainte statutul de refugiat în Islanda.

VII. Cererea de procedură preliminară de urgență în conformitate cu articolul 107 din Regulamentul de procedură

- 38 Resortisantul străin I. N. este arestat în vederea extrădării.
- 39 În conformitate cu articolul 49 din ZOMPO, măsura de arestare în vederea extrădării rămâne în vigoare pe toată durata procedurii de extrădare până la expirarea termenului de executare a ordonanței de extrădare.
- 40 Răspunsul la întrebarea adresată este determinant pentru aprecierea situației juridice a resortisantului străin.
- 41 Dat fiind că privarea de libertate constituie o limitare a drepturilor fundamentale ale omului și a libertăților resortisantului străin cu privire la extrădarea asupra căreia se pronunță în procedura principală, solicităm ca trimiterea preliminară să fie judecată potrivit procedurii de urgență prevăzute la articolul 107 din Regulamentul de procedură.

VIII. Cererea de interpretare:

Articolul 18 TFUE trebuie interpretat în sensul că un stat membru al Uniunii Europene care se pronunță cu privire la extrădarea către un stat terț a unui resortisant al unui stat care nu este membru al Uniunii Europene, dar care este membru al spațiului Schengen, are obligația să informeze cu privire la cererea de extrădare statul membru al spațiului Schengen a cărui cetățenie o are această persoană?

În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea precedentă, iar statul membru al spațiului Schengen a solicitat predarea acestei persoane în vederea desfășurării unei proceduri pentru care se solicită extrădarea, această persoană trebuie să fie predată statului respectiv în conformitate cu Acordul dintre Uniunea Europeană și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind procedura de predare între statele membre ale Uniunii Europene și Islanda și Norvegia?

Zagreb, 28 noiembrie 2019.

[*omissis*]